

Prăbușindu-te în tine

Samoila

Inima cu două fețe
Izgonește,
Cu măsură,
Echivocul unei lacrimi
Ce se plimbă
În trăsură,
Armonii sfâșietoare
Stăpânesc fața
Bolnavă
De orgoliul filantropic
Cumpărat pe o carboavă.
Măreția revelată,
Lângă presimțire,
E lipsită de substanță
Într-un dacă
Prea subțire.
O privire curioasă
De femeie
Cu mister
Zdrențuiește margini dure
De sărut
Plin cu eter.
Prăbușindu-te în tine,
Aduci clipei
Un omagiu
Melancolic, plin de sine,
Retrăit ca un adagiu.